

תת"ע 8983/01/21 - מהדי עזב נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 8983-01-21 מדינת ישראל נ' עזב
תיק חיצוני: 10155669764

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מהדי עזב ע"י ב"כ עו"ד ריאד מסארווה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
משיבה	אולגה שץ אברבר

החלטה

עסקין בבקשת לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 4.3.21, ונדון לקנס המקורי הקבוע לצדעה של העבירה בגיןה נשפט.

עינתי בטיעוני הצדדים בבקשת ובתגובה.

היה מקום לדוחות את הבקשה על הסוף מן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 0(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניננו, בתיק בית המשפט קיימן אישור מסירה על פי פסק הדין בהיעדר הומצא למבקר (בהעדרו למי שגר עמו בבית ונראה כי מלאו לו 18) ביום 17.3.21; כך שהבקשה לbijtol פסק דין הוגשה כחודשיים וחצי ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הסביר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדריש, אני סבורה כי יש לדוחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתיר לבקשת לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדק להיעדרו מן הדיון או אם קיימן חשש שנגרכם לו עיות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בעניננו, שעה שמאישור המסירה בתיק בית המשפט עליה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקר וחוירה בצוין 'לא נדרש'; והמבקר לא הוכיח כי לא קיבל את הזמנה לדין מסיבות שאין תלויות בו

עמוד 1

ולא עקב הימנותו מלקבלה, ולא הציג כל ראייה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמעאל פרפה נ' מדינת ישראל**); ואין בטענה בכלל כי יש עוד אנשים בשם דומה שאولي נמסר להם כדי לסתור את חזקת המסירה. "משמעות קבלת עדמת המבוקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיינה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו". (רע"פ 20/2011 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (ນבו 08.03.2020)). לפיכך, המבוקש לא עומד בנטול ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 19-2-27178-2020 **מהאר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חיפה) 18-12-37016-2020 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל**.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טעنته, כי יש לו "סיכוי לזכותה", ולא הצבע על שיקולים הנתמכים בתשתיית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכלל בא כדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וופים לעניינו דברי בית המשפט ברע"פ 20/2011 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (ນבו 08.03.2020): "המעערר הסתפק בטענה כולנית לפיה רצחה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטול המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין.".

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחים** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניית מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"א, 28 יוני 2021, בהעדר הצדדים.